

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

20. De vocatione Apostolorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59868)

Am aliquem faciant. Quarto, ut non tradant
doctrinam periculosam vel suspectam, sed sanctam
& a Doctrinis approbatam. Quinto, ne concio-
nentur de rebus curiosis, & vanis, sed de fru-
tuosis & animae salutaribus. Postremo, ut non
solum adiumento sint suis subditis, in rebus
spiritualibus verum etiam, quatenus poterunt,
in necessitatibus temporalibus.

DE VOCATIONE APOSTO- LORVM.

MEDITATIO XX. EVANGELIVM.

Mambulans IESVS iuxta Matt. 4.
mare Galilææ, vidit du- Mar. 2.
os fratres, Simonem, qui Luc. 5.
vocatur Petrus, & An-
dreadam, mittentes rete in
mare. erant enim piscatores; & ait il-
lis Iesus. Venite post me, & faciam
vos fieri piscatores hominum. At
illi

210 MEDITAT. DE VITA

illi continuo relictis retibus secuti sunt eum. Et procedens inde pusillū, vidit alios duos fratres, Iacobū Zebedæi & Ioannem fratrem eius, & ipsos in naui cum Zebedæo patre eorum, reficientes retia sua, & vocauit eos; Illi autem statim relictis retibus & patre Zebedæo in naui secuti sunt eum.

*Matt. 9.
Marc. 2.
Luc. 1.*

Exijt IESVS rursus ad mare, & cū transiret, vidit hominem publicanum, Matthæum nomine, sedentē ad telonium, & ait illi. Sequere me. Et relictis omnibus surgens, secutus est eum. Et fecit ei conuiuium magnum in domo sua. Et factum est, cū IESVS accumberet in domo illius, ecce multi publicani & peccatores venientes, simul discumbebant cum IESV & discipulis eius. Et videntes Pharisei & Scribæ eorum, murmurabant, dicētes ad discipulos eius. Quare cum publicanis & peccatoribus, manducat & bibit magister vester? Et hoc audito IESVS respondens ait illis. Non necesse habent sani medico, sed qui male habent. Eunt
autem

CH
autem di
volo, &
veni voc
poenite

ELI
Eque
super ill
licentia a
tus est El
minibus s

1. Ecc
Do
Israhel.
2. Ecce
Dominus

CON

Solen
prim
cium c
Sic Chr
flurus c

autem discite quid sit. Misericordiam volo, & non sacrificium. Non enim *osee 4*
veni vocare iustos, sed peccatores ad penitentiam.

FIGURA.

ELIAS reperto. Elisao in agro, quem arabat, misit pallium suum super illum, qui statim relictis bobus, & licentia accepta à patre & matre, secutus est Eliam, cum prius conuiuium omnibus socijs suis exhibuisset.

PROPHETIAE.

1. **E**CCE ego & pueri mei, quos dedit mihi *Eesai. 3.*
Dominus in signum & in portentum in *Israhel.*
2. **E**cce ego mittam pisces multos, dicit *Ierem. 16.*
Dominus, & piscabuntur eos.

CONSIDERATIONES.

Solent Reges mundi gesturi bellum, *Punct. 1.*
primum eligere belli Duces, & exercitum cogere, deinde hostem vincere. Sic Christus Saluator noster bellum gesturus cum antiquo nostro aduersario, primo

primo vocauit & elegit Sanctos Apo-
 stolos tanquam belli Duces, qui postea
 Euangelicæ prædicationis armis de-
 currentes per orbem terrarum omnes
 populos suæ sanctæ fidei & obedientie
 subijcerent. Vocauit quoque initio præ-
 dicationis suæ Christus Apostolos,
 præsentibus adestent omnibus Christi-
 dianis & factis, tantoque firmius de-
 ceptus, eorum esset de Christo testimo-
 nium, maiori que fiducia dicerent illud
Act. 4. *Non possumus, quæ vidimus & audiuimus
 non loqui* Et rectè dicit Euangelista, am-
 bulauisse Iesum iuxta mare, nam ut sa-
 piens piscator, ibat piscatum illos, qui
 postea erant futuri piscatores mundi,
 effecitque ut ex piscatoribus piscium,
 fierent piscatores hominum, ut olim
 prædixerat Propheta. *Mittam in vobis pi-
 scatores, & piscabuntur vos.* Vocauit quo-
 que eos Dominus ex mari; uti suo ex-
 emplo discerent, animas peccatorum
 extrahere è periculosis vitiorum undis
 & huius tempestuosi sæculi naufragio.
 Non igitur mutarunt piscandi officium,
 sed melius reddiderunt, & simul mu-
 tarunt intentionem. Tunc retia com-
 mutata sunt cum doctrina, cupiditas
 lucri, cum zelo animarum. Hæc sæcu-
 lum factum est Mare. & Ecclesia Na-
 uis.

Hier. 16.

CHR
 nis. Pisces m
 li, qui ma
 sunt. Mali
 tur foras: b
 conspectun
 us apponen
 2. *AMBROSIUS*
mare vidit d
 Vidit non
 ritualiter r
 eos ab æte
 nus eleger
 quos ocul
 hic oculo
 est fons &
 Res ætèr
 la caelest
 um conte
 præstanti
 templetu
 sa peruen
 felicitat
 misericor
 re beati
 iustos,
 ctis, m
 Christi
 non fo
 tres. T
 Ecclesi

uis. Pisces maris, homines boni & mali, qui manibus Apostolorum capti sunt. Mali, ceu inutiles, vt proijcerentur foras: boni in vasis conseruati, vt in conspectum delati Domini, mensæ eius apponerentur.

2. *AMBVLANS* ergo *IESVS* iuxta mare vidit duos fratres, Petrum & Andreã. Vidit non tam corporaliter, quàm spiritualiter respectu quodam diuino, quo eos ab æterno ad hoc tam nobile munus elegerat & prædestinarat. Beati, in quos oculos suos coniecit *DEVS*, nam hic oculorum diuinorum coniectus est fons & origo omnium bonorum. Res certè magna est beatos posse in illa cælesti gloria perpetuò suum Deum contemplari, sed multo maior & præstantior, quod Deus vicissim contempletur ipsos. Nam non alia de causa peruenerunt ad tantam gloriam & felicitatem, quàm quia Deus eos prius misericorditer respexit. Respectus verè beatificus, qui è peccatoribus facit iustos, ex hominibus vilibus & abiectis, mundi Principes, ex piscatoribus Christi Apostolos. Erant hi discipuli, non solum piscatores, sed etiam fratres. Tales enim Dominus voluit esse Ecclesiæ suæ capita & fundamenta,

○ qui

qui inter se vinculo fraternæ caritatis
essent colligati, quandoquidem
Ecclesia præcipuè fundata est in carita-
tate, secundum illud dictum Christi
ad Apostolos. *In hoc cognoscetis
quod discipuli mei estis, si dilectionem
habueritis ad inuicem.* Fælix militia, quæ
collecta est ex fratribus, hoc est, ex
illis, quibus est *cor vnum & anima vna.*
Psal. 132. quibus dixit Propheta. *Ecce quàm
bonum, & quàm iucundum est habitare fra-
tres in vnum.* Quare mirum non est
Christum eos respexisse, quia vidit eos
inter se coniunctos non carne solum,
sed etiam amore, eademque voluntate
& functione. Utinam inter nos quo-
que existat hodie eiusmodi amor &
concordia, faciliè alliceremus Deum,
vt non solum oculos suos defigeret in
nos, verum etiam ipse semper nobiscum
habitare vellet. Scriptum enim
est. *Vbi sunt duo vel tres congregati in no-
mine meo, ibi sum in medio eorum.*
3. *VENITE post me,* inquit Domi-
nus, *& faciam vos fieri piscatores homi-
num.* Considera, sicut omnia mala
nostra ex eo fluxerunt, quod primi
parentes aures præbuerint voci ser-
pentis, eique obsecuti sint, sic omnia
bona

bona nostra
ex eo quod
eamque sec
cui simus,
affectibus
eius, & ob
perioribus
hac lateret
laret super
diuina fac
homine, v
tur. Et q
& infirmu
arorem, v
sanctum, t
ribus segr
Et, quam u
ri se in pot
vt meam v
voluntari
mem, nisi
pe bonum
mo exem
tari possen
& dicere I
milis; & h
te tantum
etiam an
qui eam
do mihi

Ioan. 35.

Act. 4.

Psal. 132.

Matt. 18.

bona nostra è contrario, profecta sunt
 ex eo quod aures dederimus voci Dei,
 eamque secundum illud consilium, se-
 curi sumus, non gressibus corporis, sed
 affectibus cordis, imitatione virtutum
 eius, & obedientia mandatorum. Su-
 perioribus retro sæculis, cum Deus ad
 hac lateret in suis abyssibus & ambu-
 laret super pennas ventorum, & opera
 diuina faceret, nunquam exegit ab
 homine, vt se sequeretur, vel imitari-
 tur. Et qua ratione homo mortalis
 & infirmus sequi potuisset suum Cre-
 atorem, vt loquitur Apostolus, tam
 sanctum, tam innocentem, à peccato-
 ribus segregatum, cælis excelso-
 rem? Et, quamuis Deus non velit, me imita-
 ri se in potentia & sapientia, sed tantū
 vt meam voluntatem conformem suæ
 voluntati, vt aliud nihil velim vel a-
 mem, nisi quod ipse vult & amat, nem-
 pè bonum, & virtutem: tamen, cum ho-
 mo exemplū nullū haberet, quod imi-
 tari posset, iure forte potuit conqueri,
 & dicere Deo? quomodo possū esse hu-
 milis; & honores aspernari? dum video,
 te tantum gloriæ tuæ esse vindicem, vt
 etiam angelos de cælis æturbans
 qui eam vsurpare volebant: quomo-
 do mihi condonationem iniuriarum

Dan. 3.

Hebr. 7.

2. P. 1. 3.

O 2 im-

Psal. 93.

imperas? cum te vocari volueris Deum ultionum, & iniurias tibi illatas tam uere punias? Similiter quomodo

Psal. 111.

commendas, ut fiam pauper, cum tu

Psal. 15.

tam diues? sicut scriptum est. *Gloria*

diuitie in domo eius. Et quomodo

das mihi, ut sim humilis & mansuetus

cum tamen ira & furor tuus, æque

ferocissimo Leoni, cui nullus resistere

possit? Hæc igitur considerans diuinitatem

Maiestatis, personam filij sui pulcherrimo

velo, candidissima sacre sue humanitatis

papyro contexit, eique in signo crucis

extensæ, ferreis clauis descripsit & in-

sculpfit eas virtutes, quibus homines se

imitari voluit. Querebare o homo, Deum esse

terribilem instar leonis, & hic vides cum velo

mansuetissimum agnum ad sacrificium

deportari, ut nec aperiat os suum

Psal. 53.

Ier. m. 11.

Querebare Deum nimis magnam habere

sue gloriæ rationem, & hic vides cum

adeo humilem & contemptum, ut vix

formam hominis retinuerit, imò factus

sit, ut loquitur Propheta, *opprobrium*

hominum & abiectio plebis. Deplorabas,

eum vocari Deum ultionum; sed nunc audi,

quas voces emittat ad Patrem pro inimicis

suis; orat enim ut ignoscat etiam suis inter-

fecto-

Luc. 23.

toribus. Obijciebas denique, cum ipse diues sit, commendare alijs paupertatem: sed nunc aspice eum nudum ex vili illo ligno pendentem, in quo tantillum loci illi non est reliquum, vt fessum caput reponere possit. *Luc. 9.* En ergo, o homo, exemplum, quod imitari possis, idque sequendum tibi commendat DEVS. Quare bene dixit discipulis Christus. *Venite post me.*

4. CONSIDERA, quanta promptitudine isti discipuli, omnibus relictis, secuti sint Christum. Vbi cogitas, Dominum, dum verba illa, *Venite post me*, protulit, menti eorum tam claram sui impressisse notitiam, tamque efficaci amore corda eorum traxisse, vt retium, parentum, omniumque rerum oblitum confestim accurrerint ad illum qui eos vocabat. O felix vocatio, o gratia singularis Creatoris, qui dignatur tanta humanitate nos ad se vocare. O Sapiens & sanctum hominum propositum, qui omnibus relictis Christum sequendum statuunt, quando interius ab eo vocati deliberant euadere ex periculoso huius saeculi pelago. in quo homines, exiguae voluptatis ergo, non alia se re fatigant, quam expiscandis piscibus, qui moriuntur,

O 3 quam

quàm quærendis rebus caducis & mortalibus: Certè sancti illi homines aliud egerunt, quàm solet simplex aliquis puerulus, qui dum se oblectat rodendo duro crusto panis, & videtur tibi monstrari à matre pulchrum pomum, mox allectus pulchritudine & suauitate fructus, abiecta crusta, accerit ad pomum. iam quæ pulchritudo quæ suauitas, quæ dulcedo, vel in celo, vel in terra maior potest esse ea, quam anima cernit & degustat in Christo. Pulchritudo, in quam desiderant angelus prospicere; dulcedo, quæ animam liquefacit, & caritate inebriat. O anima mea, vtinam tu quoque intelligeres, quàm pulcher, quàm nobilis, quàm suavis sit tuus IESVS, quàm turpes, vitales & amaræ tibi viderentur omnes creaturarum delitiæ, quàm facile omnia, & simul te ipsam relinqueres, ad illum solum possidendum & in corde tuo conseruandum?

5. CONSIDERA, Dominum, post vocatos illos simplices & idiotas piscatores, è telonio quoque vocare publicum peccatorem, vt indicaret inde ab initio suæ prædicationis, se præcipuè ob duo hæc hominum genera in mundum venisse, conuenienter vaticinio

1. Pet. 3.

CHR
cinio Zac
nebris &
qui erant
cebant i
git quoc
uandos p
mines pl
deditos,
tate terre
siderio l
dentius,
berent l
quibus
buerit D
eligere
tate vel
illustres
gnifica
tia vel
uinæ v
iam el
nes, &
res gen
ijciend
per eo
li, sub
ti pisc
scriba
di ph
subli.

cinio Zachariæ. *Illuminare his, qui in tenebris & in umbra mortis sedent.* Luc. 1.
 qui erant in tenebris ignorantia, & iacebant in umbra mortalis peccati. Elegit quoque magna sapientia hos adiuvandos piscatores & Publicanos, homines plerumque avaros, & quæstui deditos, ut commutata eorum cupiditate terrena in cælestem, quantum desiderio lucri alios superabant, tanto ardentius, zeloque maiore postea incumberent lucro animarum. Considera, à quibus fundamentis principium habuerit Dei Ecclesia: neque enim voluit eligere homines sapientia, vel nobilitate vel sanctitate in mundo claros & illustres, ne vel Evangelij fides, vel magna opera ab illis præstanda sapientia vel potentia humanæ, sed soli divinæ virtuti attribuerentur. Voluit etiam eligere idiotas & abiectos homines, & facere eos Magistros & Doctores gentium, ad confundendam & deijciendam humanam arrogantiam, dum per eos, sapientes & potentes huius sæculi, submittit iugo sanctæ fidei. O beati piscatores, quos Dominus inter tot scribas & Doctores legis, inter tot mundi philosophos, eligere voluit ad tam sublime & diuinum mysterium.

6. MATHAEVS ratione sordida
 artis, quam exercebat, erat velut par-
 luti, vel vilis & contempta argilla, quae
 apprehensa diuini artificis manu, & in
 aurum purissimum conuersa, in pre-
 tiosum & nobile vas ab eodem con-
 formatur, dignum quod in mensa
 Regis Caesorum apponatur. Dixit ergo
 ei IESVS. Sequere me, & confestim
 surgens secutus est eum. Magna virtus
 verbi Dei, quae velut hamus à caelesti
 illo piscatore eiectus, Mathaeum è pro-
 fundo iniquitatis ad culmen virtutis
 protraxit. Sed quid mirum, hoc diu-
 num verbum potuisse vno momento
 cor Matthaei è duro lapide, in mollem
 carnem commutare, si olim de nihilo
 potuit condere totum hunc orbem
 terrarum? Tunc ergo vidisses Mathaeum,
 simulatq; diuina voce cor eius & vo-
 luntas immutata est, coepisse dilacera-
 re contractus vsurarios, reddere pig-
 nora suis dominis, restituere vsuras,
 dare eleemosynas largas, & deniq; re-
 linquere omnia ad comparandam hanc
 pretiosam margaritam, quam tam fa-
 liciter inuenerat. O verbum potentis-
 simum, quo ex publicano fecisti Eu-
 angelistam, & è latrone caeli incolam.
 Dixit ergo ei. *Venias post me, quasi dice-*
 ret;

Matth. 13.

ret; Cur tanta sollicitudine & cura studeas corradendis bonis terrenis? Non sunt veræ opes, quas tu quæris. Veni post me, & ego tibi illas demonstrabo. Eme à me aurum purum, imitando meam paupertatem, & verè diues efficieris.

7. NVNC ecce anima mea vides vnum Domini verbum satis fuisse ad permouendos hos discipulos, vt omnia sua abijcerent, & insequerentur Christum: tu verò; quoties, interea dum fallacibus huius mundi aquis assistens, vanitates piscaris, vel potiùs ipsa facta es esca piscatoris diaboli: vel dum salutis immemor, desides in telonio prauæ consuetudinis, mente & corde tota affixa terræ, diuinam illam *Psal. 4.* vocem intra te audisti. *Filij hominum vsquequo graui corde, vt quid diligitis vanitatem & queritis mendacium. Psal. 57.* Et tamen persistis immobilis, imò instar aspidis obturas aures tuas, ne audias vocem cælestis incantatoris. Verùm quid mirum, si tu per sensuum tuorum fenestras distraeta, & continenter occupata in spectandis audiendisque rebus curiosis huius sæculi, non audias vocem Domini in te loquentis? O infelix anima quæ nunquam ingrede-

ris cordis tui penetralia, nunquam colligis cogitationes, nec expendis quibus in rebus vitæ tempus impendas, quæ paulatim, te non animaduertes, te, te deserit & à te fugit. Euigila tandem, & egredere aliquando ex inordinatorum affectuum tuorum & terrenarum cupiditatum puluere: ac si proprium damnum & graue periculum, quod tibi impendet, nō te commoueat, commoueat saltē & frangat duritiam cordis tui, tanta benignitas & suauitas Saluatoris, tanta benignitate te vocantis, tantaque patientia te prælolantis.

8. *MATHÆVS* fecit Christo magnam conuiuium in domo sua. Conuiuium cetè valdè conueniens & gratum Domino, quia dedit ei in cibum animam suam, secundum illud Saluatoris. *Mensibus est, ut faciam voluntatem eius, qui misit me, ut perficiam opus eius.* Quod opus non erat aliud, quam, animæ salus. Fecit itaque Matthæus conuiuium Christo, quia relicto peccato conuertit se ad ipsum; & amorem rerum terrenarum conuertit in amorem Christi. Ad hoc conuiuium inuitauit & alios multos publicanos & peccatores, optans illos quoque eius gratiæ, quàm à Salvatore accepit.

Joan. 4.

accepit, fieri participes: qua in re de-
 clarat se verum amatorē Christi, quia
 simul cum illo amavit & proximum
 suum, iuxta illud. *Qui diligit Deum, diligit* 1. Ioan. 4.
etiam fratrem suum. Homo iustus non est
 contentus, renunciasse peccato, & ap-
 plicuisse se Deo, sed quo amore impel-
 litur ad diligendum DEVM, eodem
 incitatur ad omnes alios, quoad potest,
 in Dei amorem pelliciendos. Mirum
 profecto spectaculum erat, videre Sal-
 uatorem cum publicanis manducantē
 Plane credo, non magis admirabile fū-
 ille videre verbum aeternum factum
 hominem, ac hic videre ipsum Deum,
 tantum puritatis amatorem, tamq; se-
 uerū peccati vltorem, pro salute homi-
 num sic se demittentem, vt voluerit fa-
 miliariter cū hominum genere tā for-
 dido & infami cibū, potumq; sumere.
 Legimus Zachēum Christo, cum ab eo Luc. 19.
 vocatus esset, dedisse conuiuium. Filio
 item prodigo in domū paternā reuer- Luc. 15.
 tenti, pater solenne parauit conuiuiū;
 sic & nunc in conuersione Matthæi
 instructum est illi conuiuium. O quā
 est grata Deo peccatoris conuersio,
 quā solenne Pascha, quā festius
 & celebris dies esse debuit, in quo tam
 repente voluit preparari conuiuium.

Congruerat quoque hoc conuincit
 MATTHAEO, ad significandum
 gens gaudium, & solatium, quo rece
 abatur, videns se solutum tantis malis
 & tam crudelis tyranni seruitute ex
 ptum. O quàm suauē & iucundum est
 homini mundi vinculis non amplius
 teneri, liberum esse ab omni ambitio
 ne, cupiditate, omnibusque illicitis
 carnis illecebris, & conscientia fere
 ra, quæ est quædam cælestis beatitudi
 nis arrha, in hac vita frui, ac cantare
 cum Propheta. *Dirupisti Domine vin
 cula mea, tibi sacrificabo hostiam lau
 dis.*

Psal. 118.

9. CIRCA vocationem horum dis
 cipulorum perpende, quàm humani
 ter Dominus egerit cum illis, quanto
 affectu eos vocarit, quàm comiter &
 familiariter Creator mundi cum his
 simplicibus hominibus locutus sit, &
 conuersatus; quàm suauiter non solum
 exterius verbis, sed interius quoque dul
 cib. caritatis funiculis ad se eos attra
 xerit; quàm familiariter pauperes eorum
 ædes adierit, cum ijs comederit & bibe
 rit: quomodo vicissim eos ad domum
 suam dilectæ matris deduxerit, vt bo
 nus Magister instruxerit, & vt aman
 tissimus Pater singularem eorum, non
 secus

CH
 secus atque
 habuerit.
 tes, quan
 tanta Ma
 litas, tant
 erga se do
 enim ma
 poris pun
 scipulos,
 parte con
 rit cor sar
 norum fi
 uis plant
 scentis Ec
 ue tempo
 gloria ex
 mare in p
 terræ.
 10. CO
 modo P
 tanta be
 derit. Non
 malè habe
 suauitate
 minus di
 Medicun
 uerfari c
 homo m
 hoc cele
 suauissim

secus atque propriorum filiorum, curā habuerit. **ATQVE** hic cogitare potes, quanto solatio simplicibus fuerit, tanta Magistri benevolentia & affabilitas, tanta quoque sanctissimę matris erga se demonstrata caritas: gaudebāt enim maximoperē se vno pœne temporis puncto factos & tanti Magistri discipulos, & talis matris filios. Ex alia parte considera, quanta lætitia exultavit cor sanctissimę Virginis, quę arcanorum filij conscia, in paucis his & paruis plantulis mente prospiciebat nascentis Ecclesię principia, quę post breue temporis interuallum cum tanta gloria extensura erant ramos suos de *Psa. 79.* mare in mare, vsque ad vltimos fines terrę.

10. **CONSIDERA**, denique quomodo Pharisæis murmurantibus de tanta benignitate Saluatoris, responderit. *Non necesse habent sani Medico, sed qui malè habent.* O verba plena ineffabili suauitate & consolatione, quibus Dominus dignatus est se appellare nostrū Medicum, & dicere, sed vt Medicum cōuersari cum peccatoribus. Heu quid homo miser & infirmus fecisset, si ab hoc cœlesti Medico fuisset desertus? O suauissime amator hominum, qui his

verbis tantum nobis addit animum, & confidenter tuum nomen inuocemus, & quamuis multis ijsq; grauissimis criminibus irretiti simus, ad te tanquam Medicū, & salutis auctore recurramus, scientes tantam esse clementiam tuam, & charitatem, vt tibi quodāmodo gloria tuę obliuio, potius cordi sit erga peccatores misericordia, quam sint omnia sacrificia, quę in honorem tuum offeruntur; vnde benę subiecisti, dicens. *Mi-*

se. 4. misericordiam volo, & non sacrificium.

COLLOQVIUM.

ORABIS Christum Dominum, quandoquidem toties, & tot modis te vocat, & hortatur ad sequendum se, dignetur ita accendere cor tuum, vt relictis ad imitationem istorū sanctorū Apostolorum omnibus, promptē eum sequaris, sic vt nulla huius mundi res te à caritate sua separare possit. Et quoniam ipse dixit, se malle misericordiam quam sacrificium, seque venisse non ad vocandos iustos, sed peccatores, te quoque velit sua diuina vocatione dignari: vt in te expertus misericordiam ipsius, inter eius quoque imitatores & discipulos numerari merearis.

DOCV.

1. IACO

retia.

lorum de se

uenit non

rum vacar

termiffa pr

saluti, reco

vt postea n

alios.

2. Petru

vocati sub

secuti sunt

bus est ani

tia, hoc est

ceur retribu

id est, posse

poralia. T

gnatos, q

quem Ap

3. Petru

tum, de in

& seruen

p ationem

tualem, q

p ationem

in sui mor

stianorum

4. Hi

DOCUMENTA.

1. **JACOBUS & Ioannes** reficiebant sua retia, Nomine horum duorum Apostolorum designantur concionatores, quos conuenit nonnunquam, relicta piscatione animarum vacare reficiendis retibus: hoc est, intermissa predicatione attendere sibi, & suae salutis, recolligendo, & renouando spiritum, ut postea maiore fructu rursum possint iuuare alios.
2. Petrus, & reliqui Apostoli à Christo vocati subito relictis retibus, naue & Patre, secuti sunt illum. Tria relinquere debent, quibus est animus Christum sequendi. Primo retia, hoc est, opera peccatorum, quibus homines ceu retibus illaqueantur. Secundo nauem, id est, possessiones huius mundi & omnia temporalia. Tertio affectum erga parentes & cognatos, quod significatum est nomine Patris, quem Apostoli reliquerunt.
3. Petrus primò vocatus est ad Apostolatam, deinde Ioannes. Petrus significat bonam & seruientem actionem; Ioannes contemplationem, ut intelligamus, hominem spirituales, qui desiderat se perfecte per contemplationem coniungere Christo, debere prius in sui mortificatione, aliisque virtutum Christianorum operibus exerceri.
4. Hi discipuli cum in media piscatione

ne essent, vocati à Christo, mox relicto opere imperfecto secuti sunt eum. Eiusmodi obedientiam Dominus postulat à religioso, nimirum, ut subito, nulla interposita temporis mora, sine disputatione vlla, pareat superioris mandato. Si verò ratio aliqua humana in contrarium occurrat, meminerit eius, qui dum replicaret Christo, possetne prius sepelire Patrem suum, permissus non est: ut disceremus Christum omnibus rebus antefendum.

Matt. 8.

5. Scriptum est Mattheum mox post conversionem suam ad Christum, fecisse illi conuiuium, ut intelligeremus, quemadmodum anima immersa peccatis, instar filij illius prodigi comitua vexatur fame, optans, quando aliud non habet, porcorum siliquis satiar i. Sic contra, animam in gratia existentem ob conscientie pacem & securitatem & diuinarum consolationum copiam, qua pascitur, esse in continuo conuiuium cum Christo, secundum illud dictum

Prou. 15.

¶ sapientis. Secura mens quasi iuge conuiuium.

6. Deinde sicut Mattheus post conversionem conuiuium instruxit Christo, sic cum Dominus nos vocat à peccato ad statum gratie, vel à seculo ad religionem, non debemus esse tanto beneficio ingrati, sed parere Christo conuiuium spiritale in domo cordis nostri, seruendo illi cogitationibus sanctis, meditationibus pijs, & affectibus caritate inflammatis, congruen-

guenter illi
ostium & p
meam, & a
illum, & co
cum.

7. Christu
haberet occ
rituali omni
plo inform
iuuandarum

niua, quan
fructum, v
secus non.

8. Etsi a
suo vulgat
tur honore

pentis. Lu
appellauit

canum: v
salutem, q
neri: quas
sus est in

vitia &
sempe

gruenter illi, quod alicubi dixit. Ego sto ad Apo. 3.
ostium & pulso, si quis audierit vocem
meam, & aperuerit ianuam, intrabo ad
illum, & coenabo cum illo, & ipse me-
cum.

7. Christus adibat conuiuia peccatorum, vt
haberet occasionem docendi illos, & cibo spi-
rituali omnes inuitatos reficiendi. Quo exem-
plo informat omnes quibus incumbit officium
iuuandarum animarum, posse eos adire con-
uiuia, quando vident occasionem esse faciendi
fructum, vel adiuuandi aliquem peccatorem;
secus non.

8. Etsi alij Euangelistae noluerint Mattheum
suo vulgato nomine appellare, vt eius tueren-
tur honorem: Ipse tamen iuxta dictum Sa-
pientis. Iustus prior est accusator sui, se Prou. 18.
appellauit in Euangelio Mattheum, & publi-
canum: vt ostenderet, nemini desperandam
salutem, qui velit ad meliorem vitam con-
uerti: quandoquidem ipse e publicano conuer-
sus est in Apostolum. Vbi & illud discimus,
vitia & peccata aliena, quoad fieri potest,
semper esse caelanda & occultanda,
propria autem potius con-
fitenda.

DE